

HRÁZNĀ• SEN - OPRAVDU JEN SEN?

PĀjtek, 03 zĀĀ-2010

Zdál se mi na dnešek divný horor. Ā½e jsem kdesi, v cizí zemi, pracovala na státním úřadě. A tam se vám daly věci... Tak támba tam vědouce vedoucí měli reprezentační fondy. To vám byl úžasný vynález, tyhle repre fondy... Schválně - jen si to poslechněte, to například u nás určitě by možné nebylo, co říkáte?

Zhruba tak z devadesáti procent sloužily na nákup nezbytných luxusních požívatin výhradně pro nositele těchto fondů. Od kávy a čajů, přes chleby, kaviáry, občerstvení pro děti, a tak dál a tak dál. Převodem na naši měnu mi to vycházelo za rok kolem 500 tisíc korun za požívatinu, sloužící jen a jen pro vlastní spotřebu konkrétních jedinců. Potom tam, v tom cizím státním úřadu, v té cizí zemi, měli výjezdní pracovní porady. Tak se totiž nazývaly dvou až tři výlety do rekreačních zařízení, jak jinak, než v pracovní době. Tak jsem znovu pořídila a převáděla na českou měnu v tom cizím úřadě v cizí zemi, asi vědouce tyhle výjezdní pracovní porady. Támba takový úplně běžný, obyčejný páteční výlet, pardon - pracovní porada - 15 lidí:

- - jde jim pochopitelně plat, denně cca přibližně 3000 Kč, tj. 15 lidí za dva dny 90 tis. Ale když se to vezme jako superhrubá mzda (skutečný náklad zaměstnavatele), tak je z toho hned dvojnásobek, tzn. klidně 200 tis. za ty dva dny.
- - cena pobytu 15 lidí, v solidním rekreačním zařízení činí cca 2000,- za jednoho denně, tj. 60 tis. za dva dny pro 15 lidí.
- - ujetu tam a zpět, dejme tomu, cca 200 km x 15 aut (každý přeci jede sám ve služebním, ale výhradně soukromém) kilometr se v té cizí zemi (přepočteno na CZK) pořídil cca 7 Kč, tj. 20 tis.
- - jídlo a pití nejméně 600,- na den (ale asi mnohem, mnohem víc), včetně samo sebou na újet porady, tj. cca 20 tis.

Občas si objednali i pár "hostesek", abych mluvila slušně, to už je ale zanedbatelné (většinou jim ty jejich "pro hostesky dělávané orgány" stejně nefungovaly, takže se spíš jen pilo).

- Celkem, za jeden dýchánek, to hodilo zcela soukromě využitých 300 tisíc. Ano, přátele, úplně za nic - neudělala nikdy ani šárka! A podobných "výjezdních porad" bylo na tom cizím státním úřadě v cizí zemi odhadem do roka kolem padesáti... No, a to víte, žádný odbor, žádná sekce, se nechtěly před druhými nechat zahanbit. A - vždy na to byly určeny a vyhrazeny peníze, pak taky z cizího krev nete, tak proč ne? Tak jsem si pořídila, jenom takováto záležitost výjezdních pracovních porad přestavovala v jednom větším úřadě, v té cizí zemi, cca 15 mil. Kč za rok. A pokračoval: Služebních aut pro výhradně soukromé účely bylo na tom veřejném úřadu taky hafo - nejméně 100. Byla to ovšem "manažérská auta", takže nikdo jiný, než ten, co ho měl přidělené, s ním jezdit nemohl. Ta auta sloužila hlavně jako odznak moci, a pak také k dopravě jejich držitelů do úřadu, z úřadu, na výjezdní pracovní porady cestou víkendové a dovolenkové s rodinou. Jiný smysl ta auta neměla. Vysocí úředníci přeci nemohli jezdit hromadnou dopravou... Životnost měla auta cca 3 roky (pak vyměna za nové), cena jednoho auta s vybavením cca 500 tis., takže to máte - jestli dobře počítám - cca 2 mil. za rok - za auta výhradně pro soukromé účely! OK, takže jsem se dostala na cca 18 milionů ročně, VÝHRADNĚ spotřebovaných pro nepracovní, vyloženě soukromou, potřebu, nebo zábavu, někdy vyvolených pracovníků jediného státního úřadu (a že v té cizí zemi měli spoustu takových úřadů!). Tak mě ješitně přivedl probuzením - napadlo: Zaprvé: kdyby si to platili ze svého, tak nakonec, co je mi do toho? Zadruhé: kdyby to byli vedoucí zaměstnanci soukromé firmy, to by je akcionáři vynesli v zubech. Zatřetí: nepochopila jsem, jak takováhle blahobytná cizí země, která si tohle máže dovolit bez sebevědomých potíží, jak takováhle blahobytná z hospodářství s deficitem.

Naštějí jsem se vás probudila a zjistila, že ta hrůza byla skutečně jen sen... Bobina